

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

8 maart 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN, INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING EN DECREETSEVALUATIE

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het Vlaamse Kafka-meldpunt

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de herinrichting van de Antwerpse Scheldekaaien

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de toepassing van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende eredienssten

Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienssten door de provincies

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie

Dinsdag 8 maart 2005

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.36 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het Vlaamse Kafka-meldpunt

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Demeulenaere tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het Vlaamse Kafka-meldpunt.

Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals bekend loopt het thema administratieve vereenvoudiging als een leidraad doorheen het regeerakkoord. Welk beleidsaspect men ook ter harte neemt, steeds weer stuit men op de hoge nood aan administratieve vereenvoudiging die moet worden doorgevoerd.

Het is alom bekend dat de administratieve vereenvoudiging vooral kan worden ingegeven door wat leeft op het veld. Het zijn vooral de burgers en de ondernemers die dagelijks worden geconfronteerd met de uiteenlopende zware papierlast. Het verheugde me dan ook via de pers te mogen vernemen dat ook u als Vlaams minister in een Kafka-meldpunt voor administratieve overlast hebt voorzien sinds november. Uw collega uit de federale regering, die een soortgelijk initiatief enkele jaren geleden al opstartte, heeft reeds heel wat succesverhalen geschreven.

Mijnheer de minister, is het Vlaams Kafka-meldpunt al in werking?

Zijn er reeds reacties gekomen op uw meldpunt?

Wordt er overleg gepleegd met uw federale collega om zo eventueel de bij hem reeds in het verleden aangekomen meldingen met Vlaamse bevoegdheid over te nemen?

Neemt u de door Europa geprezen Kafka-test van uw collega over of is die niet toepasbaar in het Vlaamse beleidsdomein?

Welke initiatieven hebt u tot nog toe genomen om van de Vlaamse administratieve vereenvoudiging hetzelfde succesverhaal te maken als dat van uw federale collega?

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil me graag aansluiten bij de bezorgdheid, de beschouwingen en de vragen van mevrouw Demeulenaere. In het Kafka-meldpunt kunnen de mensen terecht met al hun voorstellen voor administratieve vereenvoudiging, maar het is belangrijk dat ook beleidsmatig voorstellen worden geformuleerd inzake administratieve vereenvoudiging. Binnen de Vlaamse Gemeenschap bestaat daar daadwerkelijk behoefte toe. De federale overheid nam reeds een aantal initiatieven en er is een federale staatssecretaris die specifiek op dit domein werkt. Een aantal resultaten zijn reeds uit de bus gekomen. Ook werden al internationale schouderklopjes gegeven door de Wereldbank en de Europese Commissie. Dat is niet min. Ook in de Vlaamse Gemeenschap is er nog werk aan de winkel.

De Meulemeester

Recent heb ik een voorstel geformuleerd ten aanzien van minister Anciaux in verband met de afschaffing van de Plus-3-pas. Iedereen die 55 jaar is geworden, heeft recht op zo'n pas. Die pas is echter volledig overbodig, want het vertoon van de identiteitskaart moet volstaan. Ik heb nog geen reactie gekregen, maar ik kom binnenkort op dit voorstel terug.

Er kan ook worden gewerkt aan de vereenvoudiging van formaliteiten inzake landbouw en ruimtelijke ordening. Ook op dat vlak zal ik binnenkort een aantal voorstellen formuleren. Het doet me genoegen dat iets zal worden gedaan aan de wildgroei aan beleidsplannen van steden en gemeenten en op het vlak van de subsidieprocedures. Dit wordt vermeld in het regeerakkoord. We zijn het er allen over eens dat er dringend iets moet gebeuren. Ook inzake de regelgeving voor de Vlaamse Gemeenschap is er nog heel veel werk aan de winkel.

Mijnheer de minister, kunnen we bij u terecht met voorstellen voor administratieve vereenvoudiging, zowel binnen de Vlaamse Gemeenschap als gericht op de steden en gemeenten, of moeten we ons tot elke Vlaamse minister afzonderlijk richten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het klopt dat het thema 'administratieve vereenvoudiging' als een rode draad doorheen het regeerakkoord loopt. Ik beklemtoon dat Vlaanderen dit ruimer beschouwt en ook de kwaliteit van de wetgeving en de wetgevingsevaluatie voor ogen heeft. Ik ben het met u eens dat het belangrijk is om te weten wat er leeft onder de mensen. Hun bekommernissen moeten worden verzameld, want niet alleen wat leeft onder de parlementsleden is belangrijk – al is uw inbreng natuurlijk heel waardevol.

In mijn beleidsnota heb ik melding gemaakt van een meldpunt. Ik beklemtoon dat ik dat nooit 'Kafka' heb genoemd. Ik wil een misverstand uit de wereld helpen, want in uw vraag suggereert u dat het meldpunt-Kafka dat heeft gefunctioneerd tussen 10 december 2003 en 31 maart 2004, een federaal meldpunt zou zijn geweest. Dat klopt niet, want het meldpunt was gebaseerd op een samen-

werkingsakkoord inzake administratieve vereenvoudiging tussen alle entiteiten van het federale België, namelijk de federale staat, de Vlaamse, de Franse en de Duitse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

In dat samenwerkingsakkoord werd bepaald dat er een gemeenschappelijk meldpunt 'administratieve lasten' zou komen. Het heeft gewerkt tussen 10 december 2003 en 31 maart 2004. Het ging dus om een tijdelijk initiatief. Het probleem was dat er federaal niet in een opvolging of 'back office' werd voorzien. Er kwamen wel meldingen binnen, maar er was geen capaciteit om ze af te handelen.

Begin dit jaar heeft mijn federale collega, staatssecretaris Van Quickenborne, eenzijdig beslist om het meldpunt Kafka opnieuw op te starten. Het betreft dus geen gemeenschappelijk initiatief. Van medewerking is geen sprake, want het betreft een mix tussen een privé-website van de staatssecretaris en een overheidswebsite. Op de website kan ook de agenda van de staatssecretaris worden geraadpleegd. Zo staat er op zondag 6 maart om halftwaalf een aperitiefconcert van The Blue Stage Band ingeschreven in Harelbeke, op maandag 7 maart om halfelf partijbureau in Brussel, op dinsdag 8 maart een bedrijfsbezoek, enzovoort. Het gaat dus om een officiële website die tegelijkertijd een privé-website is. Dit is inderdaad kafkaïaans, want ik ben – gelukkig maar – gebonden door een code die geldt voor alle vormen van overheidscommunicatie met inbegrip van de websites van de ministers. Het zou bijgevolg onmogelijk zijn om in te spelen op de website van de staatssecretaris.

Mevrouw Demeulenaere, ik herhaal dat het nooit mijn bedoeling is geweest om een zogenaamd 'Kafka-meldpunt' op te starten. Ik heb evenmin gezegd dat het meldpunt een louter Vlaams initiatief zou moeten zijn. Ik sta open voor samenwerking, maar ik vrees dat de federale voorafname die de facto onmogelijk maakt. Als er een meldpunt komt aan onze kant, dan moet er zeker doorverbinding komen naar het federale niveau en omgekeerd. Het is immers zinloos om op een eilandje te werken.

Het is voor mij van het grootste belang dat er ook een 'back office' komt die alle meldingen kan verwerken. Dat is echter niet zo eenvoudig. Op fede-

Bourgeois

raal niveau was die verwerkingscapaciteit er niet, waardoor er ook geen goede opvolging was. Niets is echter meer frustrerend dan het verzamelen van steeds meer meldingen waaraan geen gevolg wordt gegeven.

Als we een meldpunt installeren, moet dat een politiek neutraal meldpunt zijn aangezien de richtlijnen over de toepassing van de code van goede praktijk voor de communicatiecampagnes van de Vlaamse overheid op ministeriële webpagina's van toepassing zijn. Zij leggen strikt op wat kan en wat niet kan.

Er heeft een eerste overleg plaatsgevonden tussen mijn kabinet en dat van staatssecretaris Van Quickenborne. Staatssecretaris Van Quickenborne had iedereen uitgenodigd maar alleen Vlaanderen is daarop ingegaan.

Uw tweede vraag is eigenlijk zonder voorwerp aangezien er nog geen meldpunt is.

Wat uw derde vraag betreft, bestaat er inderdaad een dergelijk akkoord. Zoals in het regeerakkoord is bepaald, worden de diverse meldingen die resulteren uit het eerste meldpunt Kafka, indien mogelijk opgenomen in het Actieplan 5 'Goede regels. Eenvoudige procedures'. Dit actieplan bundelt alle concrete vereenvoudigingsvoorstellen en een aantal structurele initiatieven. Het is momenteel in volle voorbereiding. De administraties worden telkens uitgenodigd om de meldingen in het kader van het meldpunt op te nemen in het actieplan. Alle meldingen die vandaag vanuit Vlaanderen binnenkomen op de federale website Kafka worden opgevolgd door de kenniscel Wetsmatiging.

De Vlaamse Regering gaat verder dan de federale overheid en kiest – op aanbeveling van de OESO – voor de bredere en integrale benadering van het reguleringsmanagement tot vereenvoudiging van de regelgeving, terwijl het federale beleidsniveau zich vooral focust op de administratieve vereenvoudiging. Binnen het reguleringsmanagement maakt de vermindering van de administratieve lasten slechts één onderdeel uit, naast de juridisch-technische vereenvoudiging van de regelgeving en de vermindering van onnodige of onvoorziene inhoudelijke regellasten met behulp van de reguleringsimpactanalyse of RIA. Voor meer details verwijs ik naar de website.

Op 1 januari 2005 zijn binnen de Vlaamse overheid twee belangrijke structurele maatregelen inzake het reguleringsmanagement in werking getreden, waaronder de compensatieregeling voor administratieve lasten. Dat is een groot verschil met het federaal niveau. In Vlaanderen moet elke Vlaamse minister bij het creëren van een nieuwe regel zorgen voor een compensatie. Er moet een evenwicht ontstaan.

De RIA is een beter instrument dan de Kafka-test. De Kafka-test is immers een instrument dat alleen focust op administratieve lasten, en wordt bovendien niet verplicht opgelegd. Het is gebaseerd op vrijwilligheid. De Vlaamse RIA is verplicht voor elk ontwerp van decreet en van besluit met reglementair karakter.

Op federaal niveau zijn de ministers niet verplicht om bij het opleggen van nieuwe lasten ook te zorgen voor een vermindering daarvan. Er zijn dus effecten die niet worden gemeten. Ik geef een voorbeeld. Op 6 juli 2004 is er een wet ingevoerd die bepaalt dat de opvangkosten voor kinderen tot 12 jaar fiscaal aftrekbaar worden. Die nieuwe reglementering creëert heel wat lasten op Vlaams niveau. Het departement Onderwijs heeft berekend dat de uitreiking per jaar en per kind kan worden bepaald op 1 uur. Met 425.000 kinderen in het lager onderwijs en 235.000 kinderen in het kleuteronderwijs betekent dit een enorme administratieve last. Op Vlaams niveau kan dat niet. Wie een nieuwe last oplegt, moet ook zorgen voor compensatie.

We werken daar heel gestaag aan verder. We volgen de meldingen, ook de federale, op. Ik citeer een aantal cijfers die een paar dagen oud zijn. Op 220.000 bezoekers van de Kafka-website zijn er slechts 3.800 meldingen. Van die meldingen is 79 procent in het Nederlands, 20,5 procent in het Frans en 0,5 procent in het Duits. Van die 79 procent heeft 22 procent betrekking op het Vlaamse niveau. We handelen die meldingen naar best vermogen af. We zoeken echter naar een actieplan waarin al die meldingen kunnen worden verzameld. Dit moet leiden tot een betere kwaliteit van de wetgeving en een vermindering van de administratieve lasten.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, het lijkt me van belang dat ook kleine zaken die voor u misschien bijzaak zijn, worden aange-

Demeulenaere

past, zoals het eensluidend verklaren van afschriften en dergelijke. Die verklaringen zijn nog steeds nodig, bijvoorbeeld bij aanbestedingen. Ik ben blij dat het probleem in het algemeen wordt bekeken maar sommige zaken kunnen op een heel eenvoudige manier worden vereenvoudigd. Soms gaat het over één extra blaadje.

Hoe gebeurt de controle op de compensatiemaatregel?

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de minister, het is belangrijk dat er een goede samenwerking bestaat tussen het federale en het Vlaamse niveau. Het doet me ook plezier dat de Vlaamse overheid verder wil gaan in de administratieve vereenvoudiging dan de federale overheid. De compensatiemaatregel lijkt me een heel goed instrument. In het verleden zijn echter heel wat regels ingevoerd die nog kunnen worden afgeschaft. Er zijn nog heel wat domeinen waar administratieve vereenvoudiging mogelijk is. Ik zal u in de toekomst een aantal voorstellen terzake bezorgen.

Minister Geert Bourgeois: Alle suggesties zijn welkom. Dat betekent natuurlijk niet dat we intussen niet bezig zijn. In het regeerakkoord staat dat we de administratieve vereenvoudiging bij wijze van start zullen toepassen op twee domeinen, met name Landbouw en Toerisme.

Gisteren had ik een eerste vergadering met alle actoren op het terrein die logies verstrekken: bedrijven, hotels, appartementen, gastverblijven, plattelandsverblijven en kampeerterreinen. Het is de bedoeling één decreet op te stellen met eenvormige procedures. We kunnen ontzettend veel vereenvoudigen. Het is niet de bedoeling om hier en daar een decreetje af te schaffen. Het is de bedoeling dat iedereen zijn gegevens maar één keer aan de overheid moet bezorgen. Wij zorgen dan in de mate van het mogelijke voor verbanden met de federale Kruispuntbank Ondernemingen. Na de opstart duurde het echter anderhalf jaar voor die kruispuntbank operationeel was.

U zegt dat het in een kleinigheid kan zitten. Het is natuurlijk heel irritant om dezelfde informatie tweemaal te moeten afleveren.

We zullen werk maken van die zaak, maar we zijn tegelijk bezig met de administratieve vereenvoudiging op de grote domeinen. Zo heeft de regering vorige week mijn voorstel tot coördinatie van alle decreetgeving inzake radio- en televisieomroepen goedgekeurd. Het decreet van 1995 werd al 28 keer gewijzigd. Nu komt er een coördinatie. Dergelijke zaken dragen bij aan het proces van de verbetering van de kwaliteit van de wetgeving en de administratieve vereenvoudiging. We gaan in de mate van het mogelijke in op alles wat ons wordt gemeld.

Mijnheer De Meulenaere, u vraagt hoe alles wordt gemeten. De cel Wetsmatiging heeft ambtenaren opgeleid. De cel kent de methodiek en procedures, weet hoe lasten worden gemeten en zet die om in euro. Elke maatregel wordt vertaald in kosten en de afschaffing van een maatregel in winst. Ondertussen hebben er al meer dan 150 ambtenaren van de diverse departementen de opleiding gevolgd. De expertise ontstaat dus in elk beleidsdomein.

We hebben afgesproken met de voorzitter dat ook de wetgevingsambtenaren van het Vlaams Parlement de opleiding zullen volgen. Natuurlijk hebben zij een andere invalshoek en zal het nooit de bedoeling zijn om initiatieven van parlementsleden te counteren met regels van administratieve vereenvoudiging of wetgevingsmatiging. Stilaan zullen er, dwars door alle departementen en ook in dit parlement, mechanismen ontstaan. De meetinstrumenten zijn internationaal erkend en uniform. Ze staan vast, wij hebben ze niet uitgevonden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de herinrichting van de Antwerpse Scheldekaaien

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vogels tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de herinrichting van de Antwerpse Scheldekaaien.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is een voor deze commissie misschien wat speciale vraag, want ik zal het hebben over de herinrichting van de Scheldekaaien in Antwerpen. Ze beslaan een gebied van ongeveer 6 kilometer lang en 80 meter breed, en lopen van Petroleum-Zuid tot aan de Royerssluis.

In dat gebied zijn er drie problemen. De combinatie ervan valt onder uw bevoegdheid. Een eerste groot probleem is dat de Scheldekaaien echte los-en laadkades waren van de Antwerpse haven, maar dat die tijd al dertig jaar achter ons ligt. Sindsdien is er nooit een herinrichting geweest. In andere Europese steden met een stroom, bieden de kades een ongelooflijke opportuniteit. Kristien Hemmerrechts zei ooit dat de Antwerpenaar met zijn kont naar 't Scheld leeft. De Scheldekaaien worden immers niet gebruikt.

Het tweede probleem gaat het gewest aan, want de bestaande waterkeringsmuur die de stad van de kaaien scheidt, voldoet niet volgens het Sigma-plan. De muur moet worden herzien en verhoogd. De kaaien kunnen niet worden heraangelegd zonder het Sigma-plan en de nieuwe waterkeringsmuur in beschouwing te nemen.

Ook het derde probleem betreft een gewestelijke bevoegdheid. De huidige kaaimuren op de rechteroever zijn instabiel. De Scheldekaaien, die de mooiste plek van de stad vormen, worden momenteel gebruikt als parking. Er zijn plannen om de parking ondergronds aan te leggen, maar die kunnen niet worden uitgevoerd als de kaaimuren niet eerst worden gestabiliseerd en hersteld.

De stad Antwerpen en het Vlaamse Gewest hebben de krachten gebundeld voor de volledige herinrichting van de Antwerpse Scheldekaaien. Aan de ene kant komt het publiek terrein waarin de waterkeringsmuur moet worden geïntegreerd en waarbij de stabiliteit van de kaaimuren moet worden gerealiseerd. De doelstelling voor de stad is het herstellen van de band tussen de stad en de Schelde op een moderne manier. De kaaien moeten een toeristische troef worden en een kuierplek voor de Antwerpenaren. De doelstelling van het gewest is het realiseren van de veiligheid van de burger en de bescherming van de stad tegen overstromingen.

De Scheldekaaien vormen een langgerekte strook. Ze kunnen niet worden bekeken zonder de achter-

liggende gebieden mee in rekening te brengen. Het stukje Scheldekaai ter hoogte van het stadhuis zal waarschijnlijk anders worden ingericht dan dat ter hoogte van Petroleum-Zuid of Het Eilandje.

Al tien jaar probeert de stad om Het Eilandje – ook een oud stuk havengebied – te herwaarderen en er een waardevol woongebied van te maken. In het licht daarvan werden nu twee BPA's door de gemeenteraad goedgekeurd. Een ervan slaat ook op een stukje van de Scheldekaaien. Op die zone wil men drie woon- en kantoorloft's zetten. De BPA's bevinden zich nu in de inspraakprocedure. Er is dus al een kleine voorafname van de invulling van de Scheldekaaien als een geheel. Het is een vorm van parallel werken.

De strook is zo belangrijk, niet alleen voor Antwerpen, maar ook voor de rest van Vlaanderen, dat aan de Vlaamse Bouwmeester werd gevraagd om de plannen en werken stedenbouwkundig te begeleiden en ervoor te zorgen dat de verschillende betrokken stedelijke en Vlaamse administratieve diensten regelmatig rond de tafel zitten zodat er een waardevol stedenbouwkundig geheel ontstaat. Dit project ligt in het Antwerpse heel gevoelig. Antwerpen is immers de werf van de eeuw en de bevolking wordt her en der geconfronteerd met plannen en met onduidelijkheden over wat men wil. Er werden afspraken gemaakt, inclusief een duidelijk stappenplan, tussen de stad en het gewest. Fase 2 van dat stappenplan bepaalt dat in het voorjaar van 2005 een wedstrijd bundel wordt opgesteld, de concessieovereenkomst tussen de stad en het gewest wordt opgemaakt en een belangrijk communicatief proces wordt opgestart.

Mijnheer de minister, werd de bouwmeester betrokken bij de uittekening van het BPA Eilandje, dat in een bestemming voorziet van een deel van de Antwerpse Scheldekaaien?

Wat is de stand van zaken in verband met de uitvoering van het stappenplan?

Werd er al over een principeovereenkomst onderhandeld tussen de stad en het gewest?

Werd al een wedstrijd bundel opgemaakt?

Wanneer wordt in de eerste info- en inspraakmomenten voorzien?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Vogels, ik deel natuurlijk uw bezorgdheid voor een goede aanleg van een stevige en stabiele kademuur. Ook ik parkeer daar af en toe en probeer af en toe te genieten van Het Eilandje. Ik hoop dat de invulling nog beter zal toelaten om de diverse functies kwalitatief aan elkaar te verbinden.

Een aantal van de geschetste problemen, vallen onder de bevoegdheid van minister Peeters en minister Van Mechelen. De Vlaamse Bouwmeester ressorteert inderdaad onder mijn bevoegdheid. Ik geef u het antwoord zoals hij het mij heeft bezorgd, om aan u mee te delen in welke mate hij betrokken is bij de diverse projecten. Die vallen uiteen in de BPA's en de herinrichting van de Scheldekaaien.

De Vlaamse Bouwmeester schreef me dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen het BPA Eilandje en het BPA Rijnkaai. Wat het BPA Eilandje betreft, heeft de Vlaamse Bouwmeester op vraag van de Stadsbouwmeester en in opvolging van de wedstrijd, de besprekingen opgevolgd in de klankbordgroep BPA's Eilandje. Wat betreft de opmaak van het BPA Rijnkaai, was de Vlaamse Bouwmeester op geen enkele wijze bij de voorbereiding en de opmaak van het BPA betrokken.

Wat betreft de herinrichting van de Scheldekaaien werd op het college van burgemeester en schepenen van 24 december 2004 de principebeslissing genomen om voor de aanbesteding van een ontwerper voor de Scheldekaaien een beroep te doen op de selectieprocedure 'De Open Oproep' zoals die wordt georganiseerd door de Vlaamse Bouwmeester.

Voor de publicatie van Open Oproep 8 werd volgende omschrijving van de opdracht opgenomen: Project 812: Volledige studieopdracht voor de herinrichting van de Scheldekaaien te Antwerpen. Ligging: Scheldekaaien rechteroever van petroleum Zuid tot Royerssluis.

De lijst van de projecten Open Oproep 8 werd opgestuurd voor bekendmaking op 31 januari 2005. De projectlijst met oproep tot kandidaatstelling werd in het Belgische bulletin gepubliceerd op 11 februari 2005. De projectlijst met oproep tot kandidaatstelling werd Europees gepubliceerd op 12

februari 2005. De oproep werd in de Vlaamse pers, meer bepaald in De Standaard en De Morgen, gepubliceerd op 19 februari 2005. De indiening van kandidaatstellingen wordt afgesloten op 14 maart om 17 uur. De selectie van de vijf kandidaten voor de presentatie van een visie is gepland op 29 maart 2005. De ontwerper kan in principe eind augustus of begin september voor aanduiding worden voorgedragen.

Met het oog op de voorbereiding van de selectie heeft de planningscel van de stad Antwerpen onder de titel 'Intentienota Werf van de eeuw' een eerste planning opgesteld en de aanzet gegeven voor de opmaak van de projectdefinitie. De projectdefinitie is de voorwaarde binnen de Open Oproep om de selectie van ontwerpers te kunnen voorbereiden en op te starten. De projectdefinitie bevat naast de omschrijving van de opdracht ook de culturele en maatschappelijke ambities van de opdrachtgever over het project. De Vlaamse Bouwmeester is bij de voorbereiding van deze projectdefinitie betrokken in overleg met de planningscel.

Hoewel de Vlaamse Bouwmeester niet betrokken was bij de opmaak van het BPA Rijnkaai, hoeft de opmaak van het BPA niet per se tegenstrijdig te zijn met de aanduiding van een ontwerper voor de opmaak van een visie over het geheel van de kaaien. Een BPA heeft een andere finaliteit dan de studieopdracht voor de kaaien als geheel. Nochtans blijft het uitwerken van een coherente visie voor het geheel in al zijn diversiteit een prioritaire zorg in het kader van het stedelijk beleid. Het gaat dus over een belangrijke beleidsmatige keuze. Daarom hebben wij aanbevolen dat de ontwerper die wordt aangeduid voor de kaaien via de Open Oproep, ook als supervisor zou optreden bij het beoordelen van projectaanvragen binnen het BPA Rijnkaai.

Dit is het integrale antwoord van de Vlaamse Bouwmeester.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, ik dank u voor dit heldere antwoord.

U zegt dat de Vlaamse Bouwmeester heeft voorgesteld dat wie zou worden aangeduid voor de ontwikkeling van de kaaien, ook zou toezien op de uitvoering van het BPA Rijnkaai. Er is echter nog geen antwoord van de stad.

Minister Geert Bourgeois: Die persoon zou als supervisor optreden bij het beoordelen van projectaanvragen binnen het BPA Rijnkaai. Het gaat om een aanbeveling van de Vlaamse Bouwmeester.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de toepassing van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verfaillie tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de toepassing van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten bepaalt in artikel 20, paragraaf 4 dat het elk lid van de kerkraad verboden is 'rechtstreeks of onrechtstreeks deel te nemen aan een overeenkomst, opdracht voor aanneming van werken, leveringen of diensten, verkoop of aankoop voor de kerkfabriek. Dit verbod is tevens van toepassing op de handelsvennootschappen waarin het lid van de kerkraad vennoot, zaakvoerder, beheerder of lasthebber is.'

Over de precieze draagwijdte van deze bepaling bestaat heel wat onduidelijkheid. 'Rechtstreeks of onrechtstreeks deelnemen aan een overeenkomst' gaat immers heel ver. Dat kan betekenen dat een lid van de kerkraad geen gronden meer kan pachten die eigendom zijn van de kerkfabriek. Wie er artikel 1134 van het Burgerlijk Wetboek op naleest, zal vaststellen dat 'overeenkomst' een zeer ruim begrip is. Het kan gaan over huurovereenkomsten, koopovereenkomsten, pachtovereenkomsten, arbeidsovereenkomsten, enzovoort.

Wie een beetje vertrouwd is met de samenstelling van de kerkraden – in de landelijke gemeenten zit-

ten nog heel wat actieve landbouwers in deze besturen – ziet dat een dergelijke enge interpretatie verregaande gevolgen kan hebben. Het is immers niet uitgesloten dat heel wat mensen met een jarenlange ervaring in het bestuur van de vroegere kerkfabrieken door deze regeling uit de kerkraden zullen verdwijnen.

Mijnheer de minister, welke richtlijnen hebt u gegeven over de interpretatie van deze bepaling? Hebt u daarover een omzendbrief uitgevaardigd? Zo niet, is dat dan niet aangewezen? Werd daarbij nagegaan welke gevolgen een te enge interpretatie van deze bepaling kan hebben op de samenstelling van de kerkraden? Is het woord 'overeenkomst' hier te begrijpen in de zin zoals dat is bepaald in het Burgerlijk Wetboek? Zo ja, is dit niet een te strikte interpretatie?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verfaillie, dit is een heel interessante vraag omdat ze me in een gewijd kader confronteert met heel aardse aangelegenheden. Ik heb me in deze materie verdiept en ik heb vastgesteld dat er in de praktijk niets verandert.

Het nieuwe decreet uit 2004 moet worden bekeken in de oorspronkelijke context. Ik heb het dan over het keizerlijk decreet van 1809. Dat decreet moet samen met artikel 245 van de strafwet worden gelezen. Die twee bepalingen leiden tot het huidige decreet van 2004. In de praktijk blijft alles dus bij het oude. We hanteren dezelfde logica als voor de gemeente- en OCMW-verkozenen.

Bij de voorbereiding van dat decreet hebben de vertegenwoordigers van de rooms-katholieke geloofsgemeenschap daar nooit enige opmerking over gemaakt. Als er opmerkingen werden gemaakt, dan was dat bijvoorbeeld over de leeftijdsgrens van 75 jaar. Ook de beperking van het aantal mandaten in de kerkraad was een pijnpunt. Er is echter geen enkele opmerking gemaakt over het eventueel beknotten van een aantal rechten van wie in de toekomst in de kerkraad zal zetelen.

Wie enkel het keizerlijk decreet leest, zou kunnen spreken van een verstrenging. Het moet echter samen worden gelezen met artikel 245 van de strafwet.

Keulen

In een omzendbrief kunnen bepaalde zaken worden verklaard. Regelgeving kan echter niet worden afgezwakt of anders worden geïnterpreteerd via een omzendbrief.

Het is nooit de bedoeling geweest dat dit decreet zou leiden tot een verstrenging of verstrakking van de regels voor wie in de kerkraad zetelt.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, ik had op het terrein andere signalen ontvangen, vandaar mijn vraag. Ik heb ook vernomen dat er nog tal van uitvoeringsbesluiten moeten worden bekendgemaakt. De wijziging is voor heel binnenkort. De oude kerkfabrieken worden op 1 april opgeheven. Een aantal uitvoeringsbesluiten moet nog worden gepubliceerd.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verfaillie, zolang de uitvoeringsbesluiten er niet zijn, blijft de oude situatie van toepassing.

Ik vang op dat de reglementering in het verleden soms iets te soepel werd toegepast, al heb ik daar geen concrete aanwijzingen voor. Het gaat om het pachten van gronden en dergelijke. Een kerkfabriek is een vrij besloten cenakel. Als niemand een klacht indient, zal er ook niemand tegen optreden. Ik beschuldig niemand. Ik verneem dat sommigen nu een beetje panikeren. Ik herhaal dat alles bij het oude blijft, maar het is mogelijk dat men in het verleden – al dan niet moedwillig – niet altijd even zuiver op de graat was bij de toepassing van het keizerlijk decreet en artikel 245 van de strafwet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienst door de provincies

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verreycken tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid,

Wonen en Inburgering, over de financiering van de islamitische eredienst door de provincies.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, begin de jaren zeventig werd er op het federale niveau een historische vergissing begaan met de erkenning van de islam als officiële eredienst. Gedurende 35 jaar heeft dat geen problemen opgeleverd, want er werden geen verdere gevolgen gekoppeld aan die erkenning. Heel terecht hebben de partijen die in de loop van die 35 jaar de regeringen hebben gevormd, gemeend dat het onwenselijk was om de islam te subsidiëren en met belastinggeld te ondersteunen. Nu is blijkbaar het uur aangebroken dat de meerderheid heeft beslist dat de islam de grote sprong voorwaarts moet maken en dat moet worden overgegaan tot het financieel ondersteunen van de werking van de moskeeën.

Het decreet daarover werd op de valreep van de vorige legislatuur goedgekeurd. Blijkbaar is het de bedoeling om de financiering van de islam door te schuiven naar de provincies. De Vereniging van de Vlaamse Provincies heeft de kost van die financiering geschat op een bedrag tussen 5 en 6 miljoen euro. Een officiële bevestiging daarvan is er nog niet gekomen. Vanuit de VVP werden begrijpelijkerwijs een aantal vragen en bedenkingen gericht aan het adres van de regering.

U hebt heel duidelijk aangekondigd dat de uitvoeringsbesluiten er deze maand moeten komen. De Vlaamse provincies weten nog steeds niet in welk budget ze daarvoor moeten voorzien in hun begrotingen.

Op een bepaald ogenblik werd ook gezegd dat de financiering zal worden gedekt door een verhoging van het provinciefonds met 3,5 percent. De provincies wijzen erop dat, rekening houdende met de inflatie, een dergelijke verhoging absoluut ontoereikend zal zijn.

Mijnheer de minister, waar moet het geld dan vandaan komen? Hopelijk niet van alweer een nieuwe belastingverhoging.

Hebt u reeds een objectieve studie tot vaststelling van de criteria tot toewijzing van een eredienst aan een bepaald bestuursniveau, besteld, zoals de VVP heeft

Verreycken

gevraagd? Zal die studie nog worden uitgevoerd?

Werd reeds een financiële effectenrapportering verricht over de kostprijs van de hele operatie? Ik vraag u dus heel duidelijk naar een bedrag. Bent u van plan om een dergelijke effectenrapportering te laten uitvoeren?

Acht u een groeipercentage van het provinciefonds met 3,5 percent voldoende om de bijkomende kosten in verband met de financiering van de islam te dekken?

Hoeveel islamitische gemeenschappen overweegt u te erkennen en bijgevolg door de provincies te laten financieren?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Verreycken, het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten, formaliseert voor de islam wat al werd bepaald in 1974. Nu komt er een uitvoering op het financiële vlak. Op die manier wordt billijkheid gecreëerd.

In dezelfde wet van 1974 werd ook reeds bepaald dat de provincie zou optreden als lokale overheid. Noch ik, noch mijn voorganger heeft dit dus bedacht. Bovendien geldt hetzelfde voor het orthodoxe geloof dat in het midden van de jaren tachtig werd erkend. Voor de rooms-katholieke kerkfabrieken, de protestantse kerkgemeenten, de anglicaanse kerkfabrieken en de israëlitische gemeenten vervullen de steden en gemeenten de rol van de lokale entiteit. Die lokale entiteit zorgt voor de financiering van de werkingstoelagen en voor de huisvesting van de bedienaar van de eredienst.

Het besluit waarnaar u verwijst, is zo goed als klaar. We leggen er nu de laatste hand aan. We hebben geen haast, want de erkenning van de moskeeën kan maar als we dossiers binnenkrijgen van het aanspreekpunt, de Moslimexecutieve. De verkiezingen voor de Moslimraad vinden plaats op 20 maart. Daarna moet die raad zich installeren. Het verloop kan worden vergeleken met een parlementsverkiezing of een verkiezing van onze lokale overheden. Daarna moet uit die Moslimraad

een Moslimexecutieve worden verkozen. Ook die moet zich installeren. Daarna kunnen de dossiers worden afgeleverd en worden besproken door de administratie. Het gaat om verklaringen op eer en er gelden duidelijke erkenningscriteria: één aanspreekpunt, transparantie, het erkennen van het pluralisme van de Vlaamse gemeenschap en het gebruik van het Nederlands, zeker in de betrekkingen met de overheid en de buitenwereld. Deze erkenningscriteria gelden ook voor de andere erkende geloofsgemeenschappen.

De kostprijs van de VVP is de meest maximale. De Koning Boudewijnstichting heeft het over 162 moskeeën in Vlaanderen en het ministerie van Justitie over 195. Zo komen ze tot die cijfers. Om de erkenning te kunnen doen, moeten er dossiers binnenkomen via de Moslimexecutieve bij de administratie voor onderzoek. Nadien moet ook het federale ministerie van Justitie een advies geven. Dezelfde procedure geldt voor het erkennen van lokale geloofsgemeenschappen van de protestanten of katholieken. Dat wil zeggen dat er ten vroegste op het einde van 2005 een aantal stappen kunnen worden gezet voor de erkenning van moskeeën.

Ik heb met de moslimgemeenschap duidelijk afgesproken dat we de weg van de geleidelijkheid zullen bewandelen. We beginnen met de erkenning van enkele moskeeën op basis van dossiers. Dat zal altijd gebeuren binnen een budgettaire context. Ik zal de begroting met andere woorden niet op zijn kop zetten. We zullen op een rustige manier en stapsgewijs te werk gaan. Belangrijk daarbij is dat we de ongelijkheid die vandaag ten aanzien van de islam bestaat, doorbreken. Doordat we de weg van de geleidelijkheid bewandelen, de procedures worden gevolgd en de adviezen worden ingewonnen, zullen de provinciebesturen zeker niet meteen met onhaalbare kosten of met een onbetaalbare factuur worden geconfronteerd. Dat is geenszins onze bedoeling.

In het regeerakkoord staat dat we de huidige groei-voet van het provinciefonds van 1,1 percent willen optrekken tot 3,5 percent, de groei-voet van het gemeente- en stedenfonds. Indien we al meer kosten zouden hebben, dan zullen we dat ten vroegste in 2006 voelen. We kunnen dan beginnen met het optrekken van de groei-voet van het provinciefonds zodat het voor zijn kosten over de nodige middelen

Keulen

kan beschikken.

Wat de timing betreft, gaat het inderdaad om een vrij omslachtige procedure maar dat is nu eenmaal zo vastgelegd in het decreet.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, uw antwoord is totaal ontoereikend. De essentie van een parlementaire controle is dat je aan een regering kunt vragen welke beleidsdaden zij zal stellen en welke budgetten zij daarvoor zal gebruiken. Op die twee cruciale vragen geeft u geen antwoord.

De eerste vraag was hoeveel moskeeën u zult erkennen. U zegt dat dit afhangt van het aantal dossiers dat via de Moslimexecutieve wordt ingediend. Blijkbaar is er dus geen enkele beperking.

Bij de vorige verkiezing van de Moslimexecutieve in 1999 was 50 percent van de verkozenen fundamentalist. Heel wat dossiers die toen zijn ingediend bij uw federale collega, minister Verwilghen, zijn tegengehouden door de Staatsveiligheid vanwege de infiltratie van fundamentalisten en extremisten in de moskeeën die werden voorgedragen. De Moslimexecutieve heeft geweigerd om een aantal dossiers terug te trekken. Ofwel werden alle moskeeën erkend, ofwel geen enkele. Zo is heel die zaak geblokkeerd geraakt.

Als u vandaag dezelfde werkwijze volgt, dan stelt u opnieuw een naïef vertrouwen in de Moslimexecutieve. De overheid moet immers zelf garanderen dat dit soort van moskeeën geen belastinggeld kan ontvangen.

Het tweede cruciale punt is het budget dat de Vlaamse overheid daarvoor wil spenderen. Een regering moet zorgen voor openheid van zaken en moet dus kunnen zeggen hoeveel het beleid in een bepaalde sector zal kosten. Mijnheer de minister, ik denk dat u bevreesd bent om dat bedrag bekend te maken. Wanneer de Vlaming zou horen hoeveel belastinggeld naar de moskeeën vloeit, zou hij daar misschien niet mee gediend zijn.

Mijnheer de minister, u zegt dat u de ongelijkheid tegenover de islam wilt doorbreken. Gedurende 35

jaar heeft ook uw partij terecht verklaard dat een erkenning niet noodzakelijk impliceert dat er ook moet worden gesubsidieerd. Ongelijkheid kan enkel worden veroordeeld wanneer er geen objectieve en redelijke rechtvaardiging voor is. Ik ben er vast van overtuigd dat de islam geen godsdienst is als een andere. Het is een grondig andere godsdienst die een aantal sektarische trekken vertoont. Bovendien vormt ze het fundament van een totalitaire ideologie die een aantal fundamentele waarden verwerpt.

Een van de kenmerken van de islam is bijvoorbeeld dat het onmogelijk is om eruit te stappen. Dat is ook het kenmerk van elke sekte. Wie tot de islam behoort, kan zich niet tot een andere religie bekeren. Zult u bijvoorbeeld aan de moskeeën als voorwaarde opleggen dat ze aanvaarden dat een moslim ook van religie kan veranderen? In de islam wordt voor afvalligheid de doodstraf voorgeschreven. Aanvaardt u dat?

Mijnheer de minister, de grote sprong voorwaarts die u voor de islam voorbereidt, was, is en blijft voor ons onaanvaardbaar.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verreycken, ik heb wel degelijk concrete antwoorden gegeven.

Wat de budgettaire context betreft, beginnen we met enkele moskeeën. Dat is ook zo afgesproken met de moslims. We zullen de begroting daar niet voor op haar kop zetten.

De verkiezing van de Moslimraad en de Moslimexecutieve is een federale materie waarvoor de minister van Justitie bevoegd is. Ik heb ook gezegd dat bij de erkenningsdossiers het ministerie van Justitie advies moet geven. Indien er een probleem is in verband met de staatsveiligheid of de openbare orde, dan gaat de erkenning niet door. Wanneer blijkt dat de dossiers niet in orde zijn, kan men de erkenning verliezen. Er zijn regels en daar moet iedereen zich aan houden.

Vorige week stond er in De Standaard een interview van Frank Vanhecke. Dat was een heel ander verhaal dan wat ik nu hoor.

Vandaag wordt er voor de islam niets gedaan. We weten er ook niets over. We weten niet hoeveel mos-

Keulen

keeën er zijn, wie daarin functioneert, wie die mensen heeft aangesteld en wie hen financiert. Door de discussie open te trekken, krijgen we daar meer zicht op en kan er een kader worden gecreëerd. Op die manier kan dat geloof worden ingebed in een maatschappelijke context die de onze is en waarvan het pluralisme net het wezenskenmerk is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.32 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

